

Робота з дитячою книжкою. У дружній родині і в холод тепло. Читання та обговорення анотацій до книжок. А. Костецький «Бабця спить», «Домашній твір», Олег Буцень «Настуська-вередуська».

Сьогодні

15.04.2025

Дата: 15.04.2025

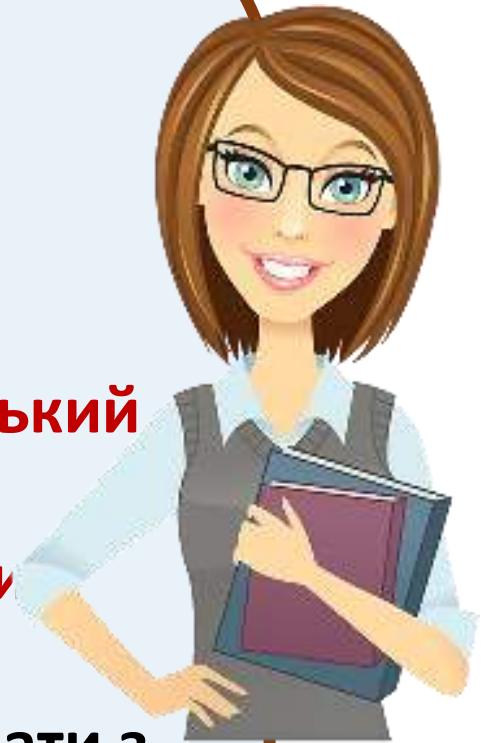
Клас: 3-А

Урок: читання

Вчитель: Мугак Н.І.

Тема. **Робота з дитячою книжкою. У дружній родині і в холод тепло. Читання та обговорення анотацій до книжок. А. Костецький «Бабця спить», «Домашній твір», Олег Буцень «Настуська-вередуська». Повторення пам'ятки складання характеристики головних героїв.**

Мета. вдосконалювати навички читання творів, вчити працювати з книжкою, знаходити в ній відповіді на запитання; розвивати фантазію і уяву; виховувати доброзичливість, шанобливе ставлення до оточуючих, до природи, до Батьківщини.

Емоційне налаштування.

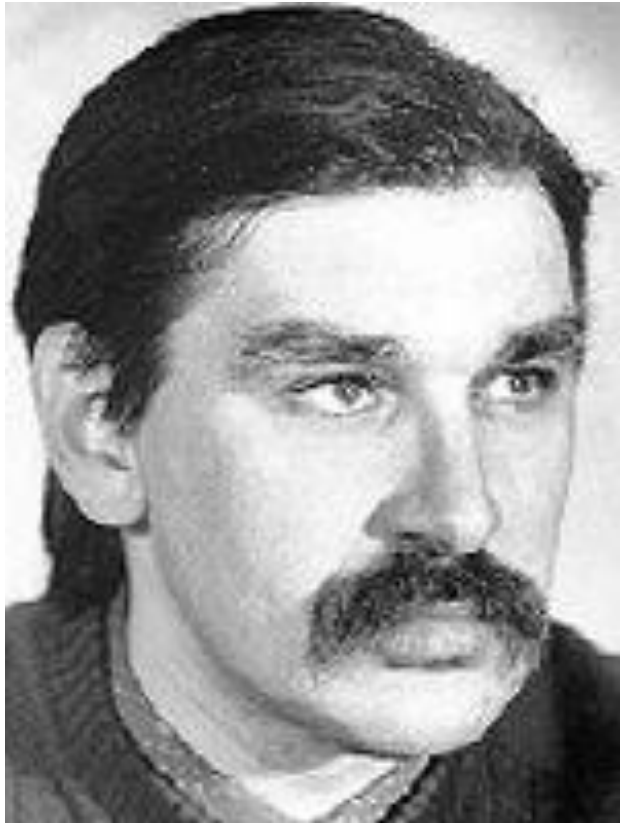
Помандруймо, любі діти,
Ми сьогодні з вами світом,
Треба тільки усміхнутись,
До сусіда повернутись,
Привітатись, тихо сісти,
Скласти книжки, олівці.
Всі ви, діти, молодці!

Повідомлення теми уроку.

**Сьогодні на уроці ми
продовжимо знайомство з
творчістю Анатолія Костецького,
його віршами. Прочитаємо
оповідання Олега Буцня
Будемо давати характеристики
прочитаних творів.**

Згадайте – український письменник Анатолій Григорович Костецький.

А. Г. Костецький народився в родині вчителів, тому в чотири роки вже сам читав, а в п'ять писав і починав римувати. У дитячому садку на запитання дорослих «Ким мрієш стати?», незмінно відповідав: «Письменником». Коли він пішов у перший клас, у нього вже був зошит із власними віршами. Своїм учителем у дитячій літературі Костецький вважав поета Михайла Стельмаха, який і порадив йому писати вірші для дітей.

Первинне сприймання учнями змісту. Читання вірша вчителем.

Анатолій Костецький Домашній твір

Вітько сопе.

Вітько стражда,
перебира ногами.

Він за столом.

Він пише твір:

«Я помагаю мамі».

Старанно, олівець гризе
та супить брови грізно,
але нічого — хоч умри!
до голови не лізе...

Та ось тихесенько зайшла
в його кімнату мама:
— Вітюнь, будь ласка,
в магазин сходи за
сірниками.
— Ідея!
— вигукнув синок,
а мамі:
— Ну й морока!
Сама піди!
Я твір пишу
і не ступлю ні кроку.

Первинне сприймання учнями змісту. Читання вірша вчителем.

Виходить мама.

А Вітько швиденько
пише в зошит:

«Я в магазин умить іду,
як тільки мама
просить...»

Хвилин за десять мама
знов з'являється у
дверях: — Вітюнь,
картопельки начисть,
а я зварю вечерю.

— Сама начисть!
— схопивсь Вітько,
ось-ось од крику лопне.
— Я твір пишу!
Я зайнятий,
а ти — якусь картоплю!
Виходить мама.
А синок писати знов сідає:
«Я мамі сам варю обід,
вечерю та сніданок...»
Радіє син:

— Чудовий твір!
Оцінка буде гарна!..
— І геть не думає про те,
що він радіє марно.

Читання вірша учнями. Бесіда за змістом з елементами вибіркового читання.

- ❖ Що висміює поет у вірші?
- ❖ Прочитай кінцівку твору. Чому автор вважає, що Вітько радіє марно?
- ❖ Знайди в тексті слова, які герой промовляє роздратовано, грубо, а які — із захопленням, мрійливо.
- ❖ Поміркуй, як треба читати слова мами, з якою інтонацією?
- ❖ Разом із друзями розіграйте твір у класі.
- ❖ Яка головна думка вірша?

Заповніть таблицю: запишіть стислі відомості.

Назва твору	Домашній твір
Автор	
Жанр	
Тема	
Головна думка	
Ставлення автора до зображеного	
Мій висновок	

Сьогодні
15.04.2025

Вправа для очей.

VIDEO

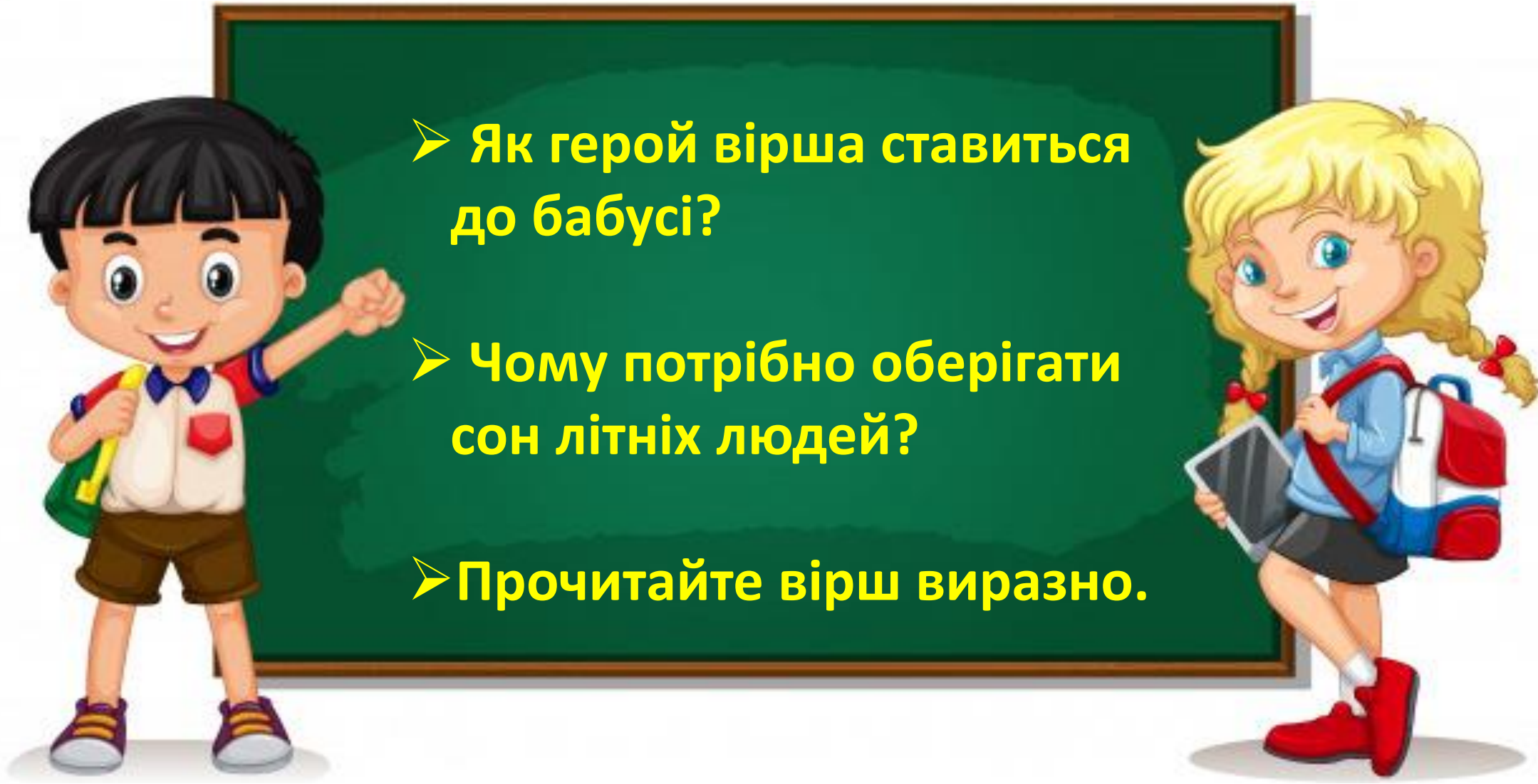

Анатолій Костецький Бабця спить

Ходить тиша в теплих капцях,
Задрімала в кріслі бабця.
А годинник цокотить:
Бабця спить, бабця спить.
Я навшпиньки вийду з хати,
Щоби їй не заважати,
Не скачи, собачко, цить!
Бабця спить.
Бабця спить.

Перевірка сприйняття

Настуська-вередуська

Олег Буцень

— Мамо, ти надовго? — спитала Настуся, підвівшись з подушки.

— Надовго, доню, лежи. У мене сьогодні багато справ. А ти, Павлику, — звернулась вона до сина, — сідай за уроки. Бо знову з читання трійку принесеш.

— Не принесу, — насупившись, пробурмотів Павлик. І щось гірке, невимовно образливе стиснуло йому груди. Навіть не було бажання виправдуватись. Звичайно, можна було розказати, що трійку він одержав через Сашка, який весь час смикав його за полу курточки, коли він читав. Та хіба ж мама стане слухати? Якби то була перша трійка...

Павлик поправив стосик книжок і сів, підперши голову рукою.

Тим часом мама взяла сумку і вже з порога сказала:
— І Настусю не кривдь. Лікар сказав, що їй треба кілька днів спокійно полежати. Якщо попросить чого — не полінуйся, зроби. Сказала так і пішла.

Спершу Павлик узявся за арифметику. Та не встиг він розв'язати й кількох прикладів, як почувся голос Настусі:

— Павлику, дай мені ляльку.

— Ну й уредна ж ти, Настусько. Хіба не чула, як мама казала, щоб я за уроки сідав?

— Та я ж не заважаю. Я тільки ляльку прошу.

— Яку тобі? — сердито перепитав Павлик.

— Зою. І торбинку з клаптиками.

Павлик дістав із шафи торбинку, знайшов ляльку, віддав усе це сестрі й знов сів за уроки. Зробив усі письмові, а потім розгорнув

книжку і почав читати вголос оповідання Ушинського «Діти в гаю». Коли він скінчив, Настуся спитала:

— Це вам задали читати?

— Авжеж, — відповів Павлик, складаючи книжки.

Настуся на мить замислилась, а потім тихенько сказала:

— Цікаве яке! Почитай мені ще раз його.

— Та я ж тільки-но читав.

— А я ще хочу. Ти все зрозумів, а я ні.

— Не буду читати, чула вже!

— Ну, Павлику, — залащилась Настуся, — будь ласка... А ці діти були погані?

— Ні, хороші...

— То чому ж вони не схотіли вчитися і пішли до гаю? — допитувалась цікава Настуся.

— Все в тебе «чому» та «чому», — розізлився Павлик. — Були погані, а стали хороші. Ну гаразд, почитаю, тільки не будь такою вередою. Слухай.

Павлик зітхнув і почав знову читати. Він читав повільно, але вже не так зупинявся, як першого .разу. Адже слова були знайомі. І варто було тільки почати якесь речення, як у пам'яті воно оживало, і він читав, немов ішов знайомою стежинкою.

— Тож які були діти? — спитав Павлик, скінчивши читати.

— Хороші, хороші, — відповіла задоволена Настуся.

— Нарешті зрозуміла.

— А я вже думав, що в мене така нетямуща сестра.

— Ні, я тямуща. Тільки покажи мені малюнки.

Павлик дав сестрі книжку.

— Це струмок намальовано?

— Ні, море.

Настуся здивовано підняла брову і запитально глянула на брата.

— Хіба таке море буває? Прочитай, що тут написано, — показала вона худеньким пальчиком під малюнок.

— От причепилась. Я ж тобі вже двічі читав.

— Павлику, ну прочитай.

— Ти справжня Настуська-вередуська! — скипів Павлик. — Коли б ти не була хворою, я б тобі показав, як вередувати!

— А хіба я вередую? — Вона скинула на нього блакитні очиці. — Ти чув, що сказала мама? Щоб ти мене не кривдив.

— Ну добре, — стомлено відказав Павлик. — Тільки це востаннє. Слухай!

Він зручніше вмотився на стільці й почав ще раз читати.

Чи оповідання дуже сподобалось Настусі, чи вона просто

вередувала, але примусила Павлика читати знову й знову, аж поки не повернулася мама. І мама, завжди така добра і лагідна, цього разу навіть полаяла вередливу доньку, коли поскаржився Павлик. А наступного дня Павлик вихором вбіг до кімнати:

— Мамо! Дванадцять! З читання дванадцять!

Ось щоденник, подивись.

— Та заспокойся. Вірю. Це добре, дуже добре! — казала мама, радіючи разом з сином.

І коли Павлик, не знаючи куди себе подіти від радощів, побіг на вулицю до хлопців, мама підійшла до Настусі. Присіла на ліжку, погладила її по голівці й ласкаво спитала:

— Ну, вередо, як же це сталося?

А Настуся пригорнулася до неї і тихо відказала:

— Я ненавмисне... Я більше не буду...

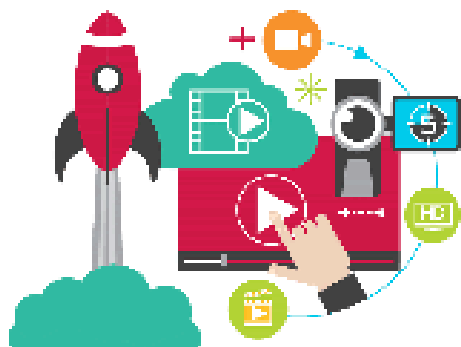

Сьогодні
15.04.2025

Фізкультхвилинка.

<https://www.youtube.com/watch?v=Lf0YdjKvGHM>

VIDEO

Бесіда за змістом тексту з елементами вибіркового читання

- Хто головні герої оповідання? Хто з дітей старший?
- На якому уроці Павлик постійно отримував низькі оцінки?
- Як він до цього ставився? Знайди і прочитай.
- Чому дівчинка залишилась дома?
- Чи сподобалась тобі Настуня?
- Як ви гадаєте, чи була вона вередою?
- Як сестра допомогла Павликові добре підготуватися до уроку читання?
- Скільки разів хлопчик прочитав оповідання: два, три чи більше? Знайди відповідь у тексті.
- Завдяки кому Павлик одержав хорошу оцінку? Доведи свою думку.
- Чим закінчилася описана подія для Павлика?

Поміркуй!

**Чи можна закінчити оповідання одним з
поданих прислів'їв.**

Хто з персонажів міг би його промовити?

Щоб мати, треба працювати.

Добра праця ніколи не пропаде.

Роби добре всюди - похвалять тебе люди.

Заповніть таблицю: запишіть стислі відомості.

Назва твору	Настуська-вередуська
Автор	
Жанр	
Тема	
Головна думка	
Ставлення автора до зображеного	
Мій висновок	

Рефлексія. Вправа «Відкритий мікрофон».

- Сьогодні я прочитав (ла) про...
- Було цікаво дізнатися...
- Було складно...
- Я зрозумів(ла), що...
- Тепер я зможу...
- Я навчився(лася)...
- У мене вийшло...
- Я зміг (змогла)...

Пояснення домашнього завдання.

«Позакласне читання» с.69-71

**Навчись читати виразно
оповідання. Дай усно відповіді
на запитання.**

**Відео або аудіо читання, фотозвіт
надсилай на освітню платформу
Human .**

Успішного навчання!

Рефлексія. Оберіть відповідну цеглинку лего.

*На уроці мені
дуже сподобалось.*

*На уроці мені
сподобалось.*

*На уроці мені
не сподобалось.*